

Posudek oponenta diplomové práce

Autor, název, místo, rozsah práce, rok: Bc. Michal TOMEK, *Náboženský a církevní život na střebočeském venkově mezi lety 1848 a 1948: případ Mirošovicka*, KDDD, Praha 2024, 151 stran, z toho 139 stran textu

Vedoucí práce: PhDr. Jan Zdichynec, Ph.D..

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využitá autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prostá gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .		X		
Autor správně cituje .		X		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Bc. Michal Tomek si vybral téma z dějin regionu, z něž pochází a jemuž se věnoval již ve své práci bakalářské (*Rok 1945 na Mirošovicu ve svědectví dobových kronik...*, KDDD 2021). Rovněž ve své diplomové práci, zabývající se církevními dějinami Mirošovic zejména v letech 1848 až 1948, se přitom opírá v první řadě o narativní prameny (farní kroniky, obecní a městské kroniky...). Je si ovšem vědom limitů výpovědní hodnoty tohoto typu pramene – nejen z důvodu časté retrospektivity zápisů – a provedl i další obsáhlý archivní výzkum (Archiv pražského arcibiskupství...). Jako přínosné se ukázalo vedle jiného také využití obecních časopisů a monografií obcí. Závěrečná obrazová příloha obsahuje převážně dobové fotografie z Archivu města Mnichovice.

Autor zkoumané zdroje úspěšně vytěžil a v relativně malém regionu Mirošovic nalezl až překvapivě četné doklady řady obecnějších jevů (např. českého národního uvědomění, antisemitismu v řadách kléru i laiků...). Velkým pozitivem Tomkovy práce je schopnost zasadit události na Mirošovicu do širšího dobového kontextu (církevního, kulturního, správního...) za pomoci vhodně zvolené odborné literatury. I díky tomu text přesahuje požadovaný rozsah. Z obsahového hlediska jen zcela na okraj poznamenávám, že kardinál „Bedřich Černožský“ byl členem hlubocko-krumlovské primogeniturní větve Schwarzenbergů, a tudíž jistě nejezdil často do Mnichovic kvůli svému „sídlu“ na Orlíku (str. 64).

V textu se vyskytují drobné gramatické a typografické chyby a chybky (velká/malá písmena, spojovníky/pomlčky, přehozená písmena etc.). Autor se občas rovněž dopouští terminologických nepřesností, např. Církev československou není ve zkoumaném období vhodné označovat jako „husitskou“. Doporučuji důslednější krácení za sebou jdoucích opakujících se odkazů. Ačkoliv by bylo možné také vlastní text mírně zkrátit a omezit duplicitu, udržuje si Tomkův výklad většinou svižné tempo a dokáže čtenáře zaujmout. Celkově lze shrnout, že se Michalu Tomkovi podařilo splnit vytčený cíl a podal církevní dějiny Mirošovic uceleně a zároveň barvitým způsobem s řadou málo známých, neotřelých detailů.

Otázka: Pátral jste rovněž ve fondech velkostatku Komorní Hrádek, respektive patronátní rodiny Khevenhüller-Metsch?

Předloženou diplomovou práci Bc. Michala Tomka rád doporučuji k obhajobě.